

Landstinget har givet den, hvis der i det hele skulde komme en Lov ud af det. Det kan derfor ikke bestrides, at vi til Tider under Udvalgsbehandlingen, naar vi saa denne Hindring for at faa vore Ønsker gennemført — og for nogles Vedkommende var det ikke en helt lille Ønskeseddel —, har spurgt os selv indbyrdes, om det ikke vilde være at foretrække at lade Loven svinge over til næste Samling og saa forsøge at faa den noget nærmere ved det Formaal, som vi alle vedkender os, nemlig at skabe saa vidt mulig Sikkerhed for en mere betryggende Børstilstand end den, som de senere Aar har givet og endnu giver Eksempler paa. Men til sidst har saa *det ret gode* sejret over *det attraaede*. Udvalget har indskrænket sine Ændringer til det mindst mulige, til det, som kan forventes at blive gennemført ogsaa i Landstinget endnu i denne Samling. Thi vi nægter ikke, at Loven indeholder Fremskridt. De Ændringer, vi foreslaar, vil efter vor Anskuelse medføre yderligere Fremskridt, og for Resten maa vi henvise til Betænkningen, til vore Forhaabninger om, at Handelsministeren vil anvende sin Indflydelse paa Vedtægtens Form, og saa endelig til det Haab, at den højtærede Minister ved Valget af Børskommissæren vil finde den rette, uafhængige Mand med det rette Haandelag.

Af almindelige Bemærkninger skal jeg indskrænke mig hertil og skal saa derefter ganske kort gennemgaa først Ændringerne og derpaa Henstillingerne. De Ændringer, der taler for sig selv, skal jeg dog ikke omtale.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 indeholder ikke andet, end hvad man kan læse sig til. Det bliver Handelsministeren, der faar Indflydelse paa Valget af Fondsbørsens Bestyrelse. Han skal desuden kunne bestemme et Honorar for Bestyrelsens Formand, medens de øvrige Bestyrelsesmedlemmer bliver ganske ulønnede. Udgiften i øvrigt vedrørende Fondsbørsens Bestyrelse kommer han ligeledes til at fastsætte. Ændringsforslaget under Nr. 3 er blevet til som en Omformning af, hvad Udvalget egentlig havde tænkt sig, men Udvalget har ikke haft nogen Anledning til ikke at acceptere ogsaa den nuværende af Handelsministeren foreslaaede Form. Udvalget havde tænkt sig, at Renten af det Depositum, som enhver noteringsberettiget Vekselerer skal stille, skulde tilfalde Staten. Her er foreslaaet, at et aarligt Vedderlag, der for de fleste Tilfælde Vedkommende noget nær vil svare netop til

denne Rente, men som er fastsat til et bestemt Antal Hundrede Kroner, skal svares aarlig af de noteringsberettigede Vekselerere.

Jeg skal her indskyde, at der er stillet to Ændringsforslag af et Mindretal. Naar hele Udvalget ikke har stillet dem, beror det ikke paa Mangel for Sympati for dem; men Smedens Kat døde tidt af Tak. Der kan ogsaa være Ændringsforslag, der ikke bliver gennemført paa Grund af for stor Sympati. Naar nemlig den Sympati, der er for disse Ændringsforslag, giver sig Udslag i, at Folketinget vedtager dem, vil vi komme i den Situation, som vi alle ønsker at undgaa, nemlig ved at rejse Principspørgsmaal overfor Landstinget at vanskeliggøre Lovens Gennemførelse i Aar eller, for at sige det rent ud, sætte den i en saadan Livsfare, at den vist ikke kommer over det.

Ændringsforslag Nr. 5 indeholder, hvad jeg beder ærede Medlemmer være opmærksomme paa, i Virkeligheden to Ting. Det drejer sig om det Udlaan af Kundens Papirer, som Vekselererne sædvanemæssigt og hidtil efter vor Mening uden tilstrækkelig Kontrol fra Ejernes Side har kunnet foretage. Ændringen gaar for det første ud paa, at den Erklæring, der allerede er omtalt i Lovforslaget, og som skal være en Erklæring i hvert enkelt Tilfælde, skal udstedes paa en særlig Blanket. Det er gjort, for at ikke Kunden, ved at underskrive en lang Formular om mange andre Ting, uden at gøre sig det klart, skulde give sin Bemyndigelse til at udlaane Stykkerne. Men foruden at han skal give Til-ladelse for hver enkelt Gang — hvad en Deputation fra Vekselererne ret indtrængende har anmodet os om at give Afkald paa, men hvad Udvalget ikke har villet give Afkald paa —, er der tilføjet, at Til-ladelsen ikke er gyldig for mere end 3 Maanedes Gangen; den kan fornyes, men for at have vedvarende Gyldighed skal den ogsaa fornyes.

Ændringsforslag Nr. 6 — Forbudet mod at optage Ordre gennem Agent — er indsat for saa vidt muligt at hemme Spekulationen af ukyndige, i alt Fald forsaa-vitt angaar den Spekulation, som drives gennem de noteringsberettigede Vekselerere. Her maa jeg gøre et lille Ophold for at bekende, at den Omstændighed, at Loven kun drejer sig om Fondsbørsens Medlemmer, om Afholdelse af den af den højtærede Handelsminister autoriserede Fondsbørs, har gjort, at Udvalget har følt sig staaende ret magtesløst overfor de ikke-